

Dezvoltarea conceptului de spațialitate la copii cu deficiență de vedere (Scala Peabody)

Cosmin Prodea¹, Gabriela Prodea²

¹Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, Facultatea de Educație Fizică și Sport

²Școala Specială nr. 1 Cluj-Napoca

Rezumat

Premize. Studiarea orientării și mobilității la elevii cu deficiență de vedere prezintă o deosebită importanță teoretică și practică. Dintre multiplele consecințe ale deficienței vizuale, una dintre cele mai grave constă fără îndoială în dereglarea orientării spațiale, act complex de interacțiune a organismului cu mediul înconjurător. Lipsa totală sau diminuarea accentuată a vederii îngăduiesc într-o însemnată măsură libertatea de mișcare și deplasare a individului, creându-i o situație de dependență. Aspectul de neajutorare caracteristic deficientului de vedere influențează la rândul său negativ încadrarea socială a acestuia.

Obiective. Studiul își propune explorarea orientării spațiale a 38 copii dintre care 26 cu ambliopie și 12 cu cecitate de la Școala Specială din Cluj-Napoca.

Metode. Am realizat o evaluare inițială și una finală cu ajutorul celor 19 itemi ai probei Peabody secțiunea a III-a.

Rezultate. Între cele două momente ale evaluării copiilor cu deficiențe de vedere am obținut ameliorări importante ale funcționalității și capacității de orientare în spațiu măsurate cu scala Peabody. În același timp am obținut diferențe semnificative statistic între subiecții de sex masculin și feminin.

Concluzii. Între cele două faze de evaluare, subiecții au înregistrat progrese notabile la majoritatea itemilor utilizați. În același timp, am obținut diferențe semnificative statistic între subiecți în funcție de variabila sex.

Cuvinte cheie: orientare spațială, ambliopie, cecitate, proba Peabody, schemă corporală.